

Nr 44

Av herr **Ericsson** i Näs m. fl., om höjning av anslaget till undersökningar rörande vägtrafikolyckor m. m.

Under punkten 31 i sjätte huvudtiteln: Undersökningar rörande vägtrafikolyckor m. m. har upptagits ett anslagsbelopp om 206 600 kronor, innebärande en höjning från föregående budgetår med 29 300 kronor.

Statens trafiksäkerhetsråd hade hemställt, att anslaget skulle uppräknas med 97 500 kronor. Vi vill här hänvisa till de motiv för en sådan höjning, som anförts under nämnda punkt.

Departementschefen, som ansett ökade kunskaper rörande trafikolyckornas natur och orsaker vara av grundläggande betydelse då det gäller att skapa effektiva anordningar för att nedbringa antalet olyckor och därmed rädda liv och egendom, har emellertid blott ansett sig kunna tillstyrka nämnda höjning av anslaget med 29 300 kronor.

Då trafikolyckorna varje år kräver ett mycket stort antal dödsoffer och därtill medför men för livet för ytterligare ett mycket större antal personer, finner vi de av statens trafiksäkerhetsråd bedrivna undersökningarna rörande trafikolyckornas orsaker vara synnerligen betydelsefulla. Härigenom vinnas ju kunskaper av oskattbart värde, då det gäller att i förebyggande syfte vidtaga åtgärder, som kan nedbringa antalet olyckor. Det är vår bestämda uppfattning att inga kostnader får anses för höga, då det gäller att vidtaga åtgärder varigenom människoliv kan räddas. En höjning av anslaget med det belopp statens trafiksäkerhetsråd äskat, anser vi därför angelägen.

Med anledning av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen under sjätte huvudtiteln, punkt 31, Undersökningar rörande vägtrafikolyckor m. m., för budgetåret 1956/57 måtte bevilja ett anslag om 274 800 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 19 januari 1956

Gunnar Ericsson
i Näs

C. O. Carlsson
i Bakeröd

Gunnar Larsson
i Luttra

Harald Larsson
i Hedenäset